

Sang, suor i sorra (2)

La història. Arrakis i altres planetes de l'univers conegut governat per l'emperador padishah Saddam IV, any 10.191. La nissaga dels Atreides és enviada a Arrakis, àlies Dune, per alliberar-la tot lluitant contra els ferotges Harkonnen i, de retruc, amb els nadius Fremen...

Les formes. A la crònica d'ahir analitzava el perquè d'aquesta "Dune" del Villeneuve (que tampoc no és tan nova). Avui em centro en el 'què', demà en el 'com'. ¿Tan d'espai mereix aquesta pel·lícula que aspira a 'blockbuster'? Donat que alguns col·legues han pontificat de valent i no s'ho acaben amb crítiques de sublimes badqueries, potser convingui sortir-nos per la tangent. A mans de guionistes hàbils com Eric

Roth ('Forrest Gump', 'Munich'), Jon Spaints ('Prometeus', 'Dr. Strange') i el mateix Denis Villeneuve, la novel·la del catòlic Frank Herbert (1920-1986) és objecte d'anotacions, unes ajustades, altres imaginatives, al servei d'una aventura tan mastodòntica com (in)transcendent. El guió potencia una bateria de temes que avui són encara més actuals que 50 anys enrere. A saber: la violència colonial; l'ambició de poder i les seves aberracions; la família com a nucli radioactiu; la

religió que fractura cos i ment; la infantil fe en un messies salvador; el matriarcat sempre a l'ombra; l'ecologisme amb uncucs que defensen la natura; i clar, la necessitat d'un heroi en formació, capaç de superar les seves pròpies imperfeccions.

"Desgraciat el país que necessita herois", que avisava Bertolt Brecht, ¿recorden? Així, Paul Atreides, el jove heroi, serà, és, una

barreja increïble de Jàson, Orfeu i Teseu. Aquest bigarrat arsenal temàtic pren l'aura d'un misticisme arcaic, en una samfaina espiritual (?) que, com veurem, obliga el director a visualitzar-los amb hipnòtiques imatges que fascinan i seductores cloroformitzen la capacitat reflexiva de l'espectador. És com quan algú assenyalava la lluna i ens quedem, badocs,

'Dune'

Director: Denis Villeneuve.
Intèrprets: Timothée Chalamet, Rebecca Ferguson. EUA, 2021. 155'.
JCA Alpicat, Ajuntament Balaguer, Cultural Mollerussa, Majestic Tàrraga

mirant el dit.

El fons. Compte amb l'ambició que pretén aconseguir molts objectius.

La imatge. Paul enfrontant-se a mort amb el líder dels fremen.

La frase. "Ven lo que les han dicho que vean", sentència Paul referint-se als salvatges pobladors de Dune. Clar que gràcies a la tele i a les xarxes socials, igual tots som fremen.

La recomanació. Addictes crònics a la ciència-ficció amb previsions de present i futur.